

[Ministeren for kulturelle anliggender]

idrætten over i kulturministeriet og fik det ind i en samlet, skal vi sige kulturproblematik, og erkendte, at den hører hjemme dér. Vi har nedsat et kontaktudvalg med idrætsorganisationerne, og vi mener, at dette samarbejde skal ske med behørig respekt for idrætsorganisationernes frie, uafhængige status.

Vi sidder i øjeblikket og arbejder med disse ting og siger: hvad er det egentlig, vi ønsker af en idrætspolitik? Hvad er det så – når vi har fundet ud af det – vi vil prioritere i forhold til de muligheder, vi har, og de økonomiske muligheder, vi har også her? Vi skal jo også tænke på, når vi alle sammen har så klare og faste meninger om, hvad der kan gøres, at vi ved jo også, at dette område som andre områder er under den økonomiske ansvarligheds lov, og at vi skal arbejde inden for disse rammer. Det, vi kan gøre, er at få mest muligt ud af de rammer, vi har, og muligvis også dér, hvor behovet viser sig, sikre, at de bliver udvidet.

Til hr. Ole Henriksen skal jeg kun sige, at jeg mærkede mig bemærkningen om dagblade og dagspressen og den hjælp, de kunne få, men det hører som bekendt hjemme under statsministeren og ikke under min ressort.

Så kan jeg sige til hr. Fuglsang, at jeg jo netop var inde på spørgsmålet om de ydre miljøforhold og netop sagde, at jeg ikke tror, at en aktiv kulturpolitik kan afhjælpe alle de vanskeligheder, vi har, men den kan måske være med til at gøre menneskenes tilværelse lidt bedre, lidt rigere, og det er i sig selv en ting, der er værd at tage med. Det er også derfor, jeg siger, at det, vi laver, skal smitte af på andre ressortområder for at få det ind i et helhedsbillede.

Med hensyn til hr. Ole Henriksens spørgsmål om bibliotekerne kan jeg fuldkommen henholde mig til kirkeministerens svar på mine vegne den 16. november. Dermed skulle der ingen uklarhed være om dette spørgsmål.

Hr. Bernhard Baunsgaard var også inde på spørgsmålet om at føre tilsyn med andre områder. Det er da klart, at kulturministeriet har det ligesom andre ministerier, at vi jo altid gerne vil føre tilsyn med andre og prøve på at komme ind. Det er ikke altid, det lykkes os at komme ind, men på visse områder har vi dog været med til at diskutere tingene igennem, at føre dialoger, som betød, at

man tager hensyn på disse forskellige områder.

Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte også spørgsmålet om de alternative kulturformer. Dér vil jeg da også gerne nævne ordet Christiania. Jeg er da ikke bange for at sige, at der da er ting i Christiania, som er alternative kulturformer, som har værdi. Der er også ting, der ikke har det. Det er en helt anden problematik, det er ikke det, vi skal diskutere her i dag. Men der er andre steder: projekthuse, alhuse, medborgerhuse, og hvad det hedder, som repræsenterer noget nyt, og dér synes jeg nok, at i hele den kulturdebat, vi i øvrigt har, sker der mange gange det – jeg tror, det var hr. Mølgaard, der nævnte det – at det er første, det er andet, det er tredje, det er fjerde uheldige eksempler. Men hvad med alle de hundreder af eksempler, som går godt, som fungerer, og som man ikke hører om? Det er der også grund til at understrege. Vi ved jo, at det gode hører man aldrig noget om. Det er altid, når vanskelighederne er der, at man hører om det og så på den ene eller anden måde skal klare situationen.

Jeg mener da også, at dette med landsby-samfundet og det udvalg, der er nedsat, jo netop er sket med respekt for, hvilke muligheder der ligger her. Det, jeg har sagt om forsamlingshusene, alle disse ting, er noget af det, som vokser frem, og som vi nu prøver på at få udbygget. Jeg kan godt sige, at kommissoriet som sådant ikke er udformet endnu, så jeg er meget modtagelig for gode råd.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at det var min sædvanlige beskedenhed, der forbød mig at fremhæve en by, hvor der var en socialdemokratisk borgmester. Det havde jo været nemmere, hvis der havde været en radikal borgmester, man kunne sige sådan noget om. Det glædede mig meget, at Holstebro blev nævnt, og jeg kan sige, at vi i kulturministeriets arbejde i meget høj grad, dér, hvor vi kunne, har været med til at, skal vi sige støtte Holstebro på forskellige områder, netop for at denne by kunne blive et eksempel for andre byer, for andre borgmestre, også andre socialdemokratiske borgmestre, med hensyn til at kunne få tingene til at gro og tage fat på ting, som kunne få folk draget ind i det kulturelle arbejde, der kan udføres.

Teaterordninger skal jeg ikke gå ind på her i dag, det kunne føre meget vidt. Billetkøbsordningerne, de brede forestillinger,